

Az örök *élet jele*

Soubirous Bernadett, akinek a Szűzanya 1858-ban megjelent, 1866-ban felvételt nyert a nevers-i Iskola- és Szeretet-Nővérek közé ahol haláláig, 1879. április 16-ig élt. Azóta Szt. Bernadett teste a természet törvényeinek ellentmondva egészben maradt és máig megtartotta frissességét és szépségét...

A nevers-i Saint-Gildard kolostorba érkező zarándokok Szt. Bernadett testét apácaruhába öltöztetve látják. A szent mintha csak aludna, arca kissé balra dől, összekulcsolt kezére rácsavarodik a rózsafüzér.

Az üvegsírban fekvő Szt. Bernadett látványa mindenkit meglep. A zarándokok gyakran meg is kérdezik: „Ez valóban ő? Valóban nem bomlik a teste? Talán be van balzsamozva? Ez az ő arca vagy rátettek egy álarcot?” Ezek azok a kérdések, amelyekre e cikkben felelni próbálunk. Alapul André Raviera atya tudományos írását vettük, amit Soubirous Bernadett csodálatosan megőrzött testéről írt.

Bernadett halálhíre villámgyorsan járta be a környéket. Neversből és egész Franciaországból tömegek jöttek tiszteletüket leróni a nővér holtteste előtt, amit a kolostor kápolnájában ravataloztak föl. A rengeteg ember miatt a temetés időpontját április 19-re, szombatra kellett tenni. Azon a napon Bernadett testét egy lepecsételt tölgyfakoporsóba zárták a város polgármestere és két rendőr jelenlétében, akik az erre vonatkozó megfelelő iratokat is aláírták. Bernadett testét a polgármesteri hivatal engedélyével a kolostor kertjében helyezték örök nyugalomra.

Szt. Bernadett szentté avatási eljárásának adatgyűjtő része helyi szinten csupán 1909. őszén ért véget. Az akkori kánonjogi előírások szerint ún. el kellett végezni „a test kánoni vizsgálatát”, amelyre 1909. szeptember 22-én került sor. Az első exhumáláskor írt hivatalos, részletes jegyzőkönyv eredetije a Saint-Gildard kolostor irattárában található. Megtudhatjuk belőle, hogy reggel 8.30-kor a Nevers-i Gauthey püspök, az egyházmegyei bíróság tagjaival belépett a kolostor kápolnájába. A bejáratnál odakészített az Evangéliumra esküdött

a három tanú, két orvos, egy kőműves és egy asztalos, hogy a tapasztaltakról tanúvallomást fognak tenni, amely mindenben megfelel az igazságnak. Ezután mindannyian Bernadett sírjához vonultak. A sírt kinyitva, kivették belőle a koporsót. Mindenki feszülten várta, hogy a két asztalos kinyissa a koporsót. Amikor a tetejét leemelték hatalmas meglepetésükre meglátták Bernadett csodálatosan épen maradt testét. Arcáról szűzies gyönyörűség sugárzott, szemei zárva voltak, mintha aludna, ajkai enyhén nyitva. Feje kissé balra dőlt, bőre tökéletes állapotban, kézfeje a mellén összefonódva, azon pedig egy már eléggé megrozsdásodott

rózsafüzér. Bőre alatt láthatóak voltak az erek, és a kéz- ill. lábkörmői is tökéletes állapotban megmaradtak. Tegyük hozzá, hogy teste máig megmaradt ilyen állapotában. Ezután a két orvos végzett részletes vizsgálatot. Írásos jelentésükből kiderül, hogy a szerzetesi ruha és fityula alatt is ideálisan megmaradt test rugalmas volt és minden egyes részén sértetlen. Az írott jelentés alatt ez olvasható: „tanúságtételünket elolvastuk, és a valósággal egyezőnek ítéltük. Aláírta: Ch. David, sebész és A. Jordan, orvos”. A kánoni vizsgálatok után a nővérek megmosták Bernadett testét, majd új koporsóba zárták, amit lepecsételtek és visszahelyezték ugyanabba a sírba.

André Ravier atya úgy fogalmaz, hogy teljességgel érthetetlen és megmagyarázhatatlan az a jelenség, hogy 30 évvel a halál után nem indult meg a test bomlása. Annál is inkább, mert Bernadett sok betegségben szenvedett, testét nedves helyre tették, apácaruhája porladni kezdett, keresztye és rózsafüzére erősen megrozsdásodott. Szt. Bernadett sírja nagyon nyirkos talajban volt, ami még inkább elősegíthetné a test bomlását, mégis tökéletes állapotban letek rá. A test második kánoni vizsgálatára 1919. április 3-án került sor a Nevers-i püspök, a rendőrfőnök, a városi tanács és az egyházmegyei bíróság képviselői jelenlétében. A vizsgálatot ugyanúgy végezték, mint tíz évvel korábban, azzal a különbséggel csupán, hogy a két orvos szakértő – Talon és Comte – egymástól függetlenül, külön-külön írt jelentést.

Az eredeti dokumentumokból kiderül, hogy mindkét jelentés egy mással és a 10 évvel korábbi dr. David és dr. Jordan által készített jelentéssel is megegyezik. Egy apró különbség

for. Arturo Mari

tűnt fel csupán, hogy a test egyes részein penészt találtak, amit az 1909-es exhumálás utáni mosdatással magyaráztak.

1923-ban XI. Piusz pápa elismerte Soubirous Bernadett hősies erénygyakorlását, és ezzel megnyílt az út Bernadett boldoggá avatása előtt. Szükség volt harmadszor is, immár utoljára, a test kánoni vizsgálatára. Erre 1925. április 25-én került sor, vagyis pontosan 46 évvel és két nappal Bernadett halála után. Jelen volt a Nevers-i püspök, a rendőrfőnök, a város polgármestere és az orvosi bizottság. Az előírt esküvételek után a koporsót átvitték a Szt. Ilona kápolnába, és ott nyitották ki. Bernadett teste ezúttal is tökéletes állapotban volt! Az orvosi bizottság vezetője dr. Comte ezt írta jelentésében: „... A Tiszteletreméltó teste érintetlen volt, (...) semmilyen jelét nem tapasztaltam bárminemű rothadásnak vagy bomlási folyamatnak, ami egy földbeásott sírban, ilyen hosszú idő után, teljesen normális lenne...”. Nem sokkal ezután dr. Comte egy szaklapban publikált, cikkében így fogalmazott: „Ami a vizsgálat közben leginkább meglepett, az a tökéletes állapotban megmaradt csontváz, a szalagok, a bőr és az izmok rugalmassága. Ami pedig ámulatba ejtett, az a máj állapota volt 46 évvel a halál után. Ez a szerv oly érzékeny és puha, hogy viszonylag gyorsan kellene, hogy szétporladjon vagy meszesedve megkeményedjen. Ezzel ellentétben

amikor belevágtam ereklyevétel céljából, észrevettem, hogy teljesen normális, rugalmas állagú. Meg is mutattam asszisztenseknek, akivel megállapítottuk, hogy ez természetfeletti jelenség.”

A májból, izmokból és két bordából vettek ereklyét, de a testet érintetlenül hagyták. Az ismét lepecsételt koporsó a Szt. Ilona kápolnában maradt egészen 1925. június 14-ig, amikor XI. Piusz pápa boldoggá avatta Bernadettet. 1925. július 18-án testét üvegkoporsóba zárták és abba a terembe helyezték, ahol Bernadett novíciaként – miután felvették a rendbe – először mesélte el részletesen 300 nővértársának a Szűzanya jelenéseket. 1925. augusztus 3-án a főoltár melletti jobb oldalkápolnába vitték és a mai napig ott nyugszik.

Ha valaha Lourdesba vagy Neversbe zarándokolsz, ne felejtsd, hogy az üvegkoporsóban ott találod Soubirous Szt. Bernadett csodálatosan megmaradt testét. Ugyanaz arca, ugyanazok szemei, melyekkel 18-szor látta a Lourdes-i Szűzanyát; változatlanok ujjai, melyekkel a rózsafüzért morzsolgatta; keze, mellyel a csodálatos forrást kiást; ajkai, mely a hitetlenkedő plébánosnak Mária nevét – Szeplőtlen Szűz – suttogetta; és ugyanaz a tiszta szív, amely beleszeretett a Szeretbe. „Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent”(Mt 5,8).

Érintetlen testében Szt. Bernadett lélekben valóban jelen van, imádkozik és tanúságot tesz arról, hogy az igazi boldogsághoz mindannyiunknak csakis Istenre van szüksége. Megtérésre buzdít, hogy fogadjuk el azt az igazságot, hogy Isten a Szeretet, és csak az ő szeretete

vezethet minket a bűn és halál rabságából az örök élet boldogságára.

Csodálatosan érintetlen teste annak a jele, hogy a halál a valódi örök élet kezdete, amit már itt a földön felajánl mindenkinek Jézus az Eukarisztiában. Hogy soha ne felejsük el: földi életünk előkészíti halálunk pillanatában a találkozást Jézus Krisztussal. Hogy hitetlenséggel, erkölcstelenséggel, és keményszívűséggel soha ne zárkozzunk el az örök élet ajándékától.

„Ne áltassátok magatokat, Isten nem hagy magából gúnyt űzni. Amit az ember vet, azt is aratja. Aki tehát test szerint vet, testből is arat majd romlást. Aki ellenben a lélek szerint vet, lelkéből arat örök életet.”(Gal 6,7-8).

Ha a hitetlenség és bűn sötétségében élsz, ne felejtsd, hogy bármikor megtérhetsz, bármikor szentté válhatsz. Elég, ha hiszel Isten határtalan irgalmasságában, és életedben bekövetkezik a megtérés csodája.

Jézus mondja: „Ahhoz, hogy ez a csoda bekövetkezzen, nem kell meszszire zarándokolni, nem kell áldozatokat bemutatni, elég hittel papom elé állni és elmondani nekik minden gyalórságomat, és akkor Isten irgalmassága megnyilvánul. Legyen bár a lélek halott és emberi szemmel teljesen reménytelen – Istennél nincs lehetetlen: a csodálatos Isteni irgalom a lelket új életre kelti. Szegények vagytok, kik nem merítetek irgalmamból, könyörögni fogtok, de akkor már túl késő lesz”(Szt. Fausztina Naplója, 710).

Ks. Mieczysław Piotrowski TChr ■

for. Arturo Mari